Quelle: http://manuscripta.at/?ID=28694
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

so q̃dẽ potat opesci miracló. q̃ mũ in
creparet eũ & ꝑsuꝑuoni argueret qd
acq̃eiit tange hõiẽ. tanta siq̃dẽ ꝑ eo
caritate sollicit̃ e R A T.
Circa idẽ tpc accidit ut auun
cls eĩ galdric̃ q̃ & ipe helo simili eis
mansuetudinẽ sic ꝑ dixim̃ durisin
crepationib̃ obruebat. gꝫuissimi fe
brib; laboraret. Demũ ingꝫuescente
morbo ipa doloris magnitudine
supat̃. albem humili obsecꝫione cõ
pellat. ut sui misereat̃. & opẽ s̃ ferat
qm̃ ceis cõsueũ. At ille cui ꝓ spc sup
mel dulcis. pmũ lenit̃ breuitq; ome
moras crebs̃ sup hui̇m̃ obiurgatio
nes. & imponẽs ei ne forte h̃ dicet
tẽptas eũ. psistentũ m̃ manũ impont.
& febrẽ abscedere iubet. Hec mora ad
impiũ eĩ reliqt illũ febs̃. exprũ insse
mercpo qd inceis arguebat. Et his q̃
galdric̃ cũ inclaraualle aliqꝫdiu iam
pager annos. ferues spũ & tot̃ boni
emulator. ex hac luce migrauit.
Qt̃ ãn fere una hora mortis tur
bat̃ ad monitum. & toto corpe tri
bulit̃ mot̃ intremuit. s; ad pstu nã
stati serenitatẽ reuisus. uultu dein
ceps placidissimo expirauit. sfolu
it aũ dnis sollicitũ albis aũ. buĩ rei
cognitõe fraudari. Siq̃dẽ p aliqt
dies idẽ galdric̃ apparẽs ei ĩuisu
noctis. cũ ora q̃ se psp a ee seisci
tanti respondet. & in mag na sese
gꝫularet̃ felicitate locatũ. demũ int̃
rogat̃ e q̃d nã s̃ uoluit tã acerba u
la in morte. tãq; repentina cõmotio.
Dicebat aũ qd ea hora duo spc̃ nequã
uelud in pruriũ horrẽdẽ. pfundiitatis
eũ ꝑcipitare parasset. uñ ĩ ĩtũ ita cõ
tremuit. s; beato pet̃ accelerãte erept̃
nuch deinceps sensit lesiõis. Longum
eet cũcta narrare. quę sup his q̃ ex hac
uita discesserat̃ & eor felicitate. seu et̃
necessitate. diuina ei gia reuelare ab
ipsis intimis cõsueũ. Vnũ tam̃ dicerẽ.
qd ob frm̃ cõmotionẽ aliqtẽs et ipe
memorat. frat̃ q̃dã bone intentionis.
s; durioris g̃ ceios frs̃ ꝓsationi 7 mũ
cõpatiẽs qm̃ deberet. in monasterio
defunct̃ e. Post paucos aũ dies uiro
di apparuit. uultu lugubri 7 habitu
miserabili. significãs ñ ad uotũ cũcta
sibi succede. Interrogat̃ aũ q̃d sibi eet.
quor laetis sese traditũ querebatur.
Ad qd uerbũ continuo impulsus est.
& qi ꝑcipiant̃ expulsus a facie uiri
dei. Qt̃ graui ingemiscẽs. p̃ tergũ eis
clamauit. Precipio t̃ inqt in noie dñi.
ut qualiter tecũ agat̃ pt̃ paucos dies
ñ tim̃ in oresca. Et ꝓsilus ad orõnem
ꝑ eo & oblationẽ hostię salutaris.
aliqs et frm̃ qr̃ ampliorẽ nouerat
secitatẽ. eide simiiter subuenire mo
nebat. Hec ũ destitit. doñ pt̃ aliqt di
es sic precepit. p aliã reuelationem
cognita eĩ lib̃ationem meruit ꝓsolari.